هو السامع بالفضل والمجيب بالعدل حمد وثنا ذكر وبهاء...

حضرت بهاءالله

من آثار حضرة بهاءالله – لئالئ الحكمة، المجلد 3، لوح رقم (151)

هو السّامع بالفضل والمجيب بالعدل

حمد و ثنا ذکر و بهآء آفتاب حقیقترا لایق و سزاست که بانوار نیّر برهان اهل امکانرا بطراز عرفان و اکلیل ایقان مزیّن داشت جَلَّ سُلْطانُهُ وَجَلَّتْ آياتُهُ وَعَظُمَتْ سَلْطَنَتُهُ، يا ع قَدْ حَضَرَ كِتابُكَ الَّذِي أَرْسَلْتَهُ إِلى اسْمِ الْجُوْدِ عَلَيْهِ بَهائِي وَعِنايَتِي قَرَأْناهُ وَأَجَبْناكَ بِهذا اللَّوْحِ الَّذِي بِهِ لاحَتْ آفاقُ الْمَعانِي وَالْبَيانِ وَظَهَرَتِ الأَسْرارُ الْمُوْدَعَةُ فِيْكِتابِ اللهِ الْعَزِيْزِ الْمَنّانِ، يا ن إِنَّ النُّوْنَ يَسْبَحُ فِيْ بَحْرِ الْبَيانِ وَيَقُوْلُ طُوْبى لَكَ يا عَنْدَلِيْبُ بِما تَغَرَّدْتَ عَلى الأَفْنانِ بِفُنُوْنِ الأَلْحانِ، يا د عَلَيْكَ بَهآءُ اللهِ مالِكِ الإِيْجادِ اسْمَعِ النِّداءَ الَّذِي ارْتَفَعَ مِنَ الأُفُقِ الأَعْلى الْمَقامِ الَّذِي فِيْهِ نادَى الْمُنادِ الْمُلْكُ للهِ مالِكِ الْمَبْدَءِ وَالْمَعادِ، يا ل يُبَشِّرُكَ الْغَنِيُّ الْمُتَعالِ بِما قُدِّرَ لِلأَوْلِياءِ مِنْ لَدى اللهِ رَبِّ الْمَبْدَءِ وَالْمَآلِ، طُوْبى لِسَمْعٍ سَمِعَ وَلِسانٍ نَطَقَ وَلِعَيْنٍ رَأَتْ وَفازَتْ بِأَيّامِ اللهِ رَبِّ الأَرْبابِ، إِنّا وَجَدْنا مِنْ كِتابِكَ عَرْفَ الْقَمِيْصِ وَأَنْزَلْنا لَكَ ما قَرَّتْ بِهِ الْعُيُوْنُ وَالأَبْصارُ، يوم يوم فرح اکبر است، باید اولیا همّت کنند و گمراهانرا بسبیل الهی راه نمایند، بگو ایدوستان امروز روز خدمتست جامهٔ خوف و صمت و سکونرا بنطق و بیان و اطمینان و اهتزاز تبدیل نمائید، جمیع اشیا بذکر

و ثنا ناطق، یوم یوم الله و ربیع زهورات و اوراد حکمت و بیان، طُوبی لِنَفْسٍ عَرَفَ وَلأَلْسُنٍ نادَتْ وَقالَتْ یا قَوْمِ قَدْ أَتی الْیَوْمُ الْعِزَّةُ وَالاقْتِدارُ وَالْعَظَمَةُ وَالاخْتِیارُ لِلّهِ الْواحِدِ الْمُقْتَدِرِ الْعَزِیزِ الْغَفّارِ، اینکه در بارهٔ بعضی از نفوس که بکوثر عرفان و تسنیم ایمان فائز گشته اند ذکر نمودند ذلِكَ مِنْ فَضْلِ اللهِ یُؤَیِّدُ مَنْ یَشآءُ عَلی الإِقْبالِ إِلی أُفُقِ ظُهُورِهِ وَالتَّوَجُّهِ إِلی أَنْوارِ وَجْهِهِ إِنَّهُ هُوَ أَرْحَمُ الرّاحِمِینَ وَمُنَوِّرُ أَفْئِدَةِ الْمُقْبِلِینَ وَالْمُوَحِّدِینَ، اینکه مذکور نمودی مبلّغین و قائمینرا مُؤیّد فرماید بر تقدیس و تنزیه و امانت و دیانت و تکلّم بِما نُزِّلَ فِي الأَلْواحِ اینکلمهٔ آنجناب لدی العرش بطراز قبول و رضا مزیّن گشت، از حق بطلب و میطلبیم اهل بها را موفّق دارد بر حفظ آیاتیکه سبب ارتفاع و ارتقآء عباد است چه اگر از آیات منزله در مجالس در هر مقام قرائت شود عنقریب عالم از ما عِنْدَهُمْ بِما عِنْدَ اللهِ توجّه نمایند، جناب اسم الله ج هم در اینمقام کلمهٔ عرض نمود که باصغا فائز و بنور قبول منوّر قوله نوشته‌اند که حدود کردستان بسیار مستعد و مبلّغ لازم دارد اما بشرط آنکه نفس اعلآء امر را منظور دارد و برای خود بساطی پهن ننماید فی الحقیقه اینکلمه و کلمهٔ آنجنابرا باید بعضی از مبلّغین ملاحظه نمایند و بآن ناظر باشند و بآن تمسّك جویند أَمْرًا مِنْ لَدی اللهِ الآمِرِ الْحَكِیمِ، اینکه در بارهٔ نیّر و سینا ذکر نمودی قَدْ نَطَقْتَ بِالْعَدْلِ نَسْئَلُ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالی أَنْ یَرْفَعَهُما بِاسْمِهِ وَیَجْعَلَهُما مِنْ رایاتِ نَصْرِهِ فِي مَمْلَكَتِهِ وَأَعْلامِ هِدایَتِهِ بَیْنَ خَلْقِهِ، از اطراف ارض خا هم ذکر ایشانرا نموده‌اند هَنِیئًا لَهُما وَمَرِیئًا لَهُما نَشْهَدُ أَنَّهُما أَخَذا أَقْداحَ الْبَیانِ وَشَرِبا بِاسْمِ رَبِّهِما الرَّحْمَنِ وَفازا بِخِدْمَةِ الأَمْرِ فِي أَكْثَرِ الأَحْیانِ، آنچه الیوم لازم باید ایادی امر الهی عبادرا بمطلع نور توحید حقیقی راه نمایند و بافق ظهور وحده ناظر باشند و بمثابهٔ حزب قبل هر یوم صنمی اخذ ننمایند هذا نُصْحِي لَهُمْ، وَنَسْئَلُ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالی أَنْ یُؤَیِّدَ الْكُلَّ عَلی ما أَنْزَلَهُ فِي كِتابِهِ الْمُبِینِ، اولیای آن ارضرا از قِبَل مظلوم تکبیر برسان ثُمَّ اتْلُ عَلَیْهِمْ ما أَنْزَلْناهُ لَكَ فِي هذا اللَّوْحِ الْعَظِیمِ، الْبَهآءُ الْمُشْرِقُ مِنْ أُفُقِ سَمآءِ رَحْمَتِي عَلَیْكَ وَعَلی الَّذِینَ یَسْمَعُونَ قَوْلَكَ فِي هذا النَّبَإِ الْعَظِیمِ وَیُحِبُّونَكَ لِوَجْهِ اللهِ رَبِّ الأَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ.